

cent, que illi Ecclesiae imminet, dum tamen sint in actu administrandi Sacramenta vel alia exercendi, que spectant ad ipsam curam.

Non possunt declarari, quin 3. pars praebenda convertatur in distributiones quotidianas ex Decreto concilii. Sup. Sess. 22. cap. 3 ratione curae animarum, que immunit Canonici, qui a Prabenda non est divisibilius.

Mota fuit difficultas de statu & consuetudine Ecclesie Collegiate Canonicos regularium, quo tam ipsi Canonici, quam portionarii, qui sunt facultates, ab eadem Ecclesia singulis annis cum licentia Prioris & Capituli, per quatuor dies abeant, post quibus una cum fructibus grossis, etiam distributiones quotidianas, perinde ac si divinis interserent: Sacra autem Congregatio in portionariis facultatibus abeant difficultate censuit amittendas esse distributiones quotidianas, utpote que debentur tantum illis, qui astant & interficiunt facientes officia. Ideoque dicunt eis solarium diuturnum, quod labrantibus debetur: de regularibus vero censuit, illos non comprehendi hoc Decreto, & quia habent servitum continuum, si Prior eis concedat licentiam cum rationabilis causa, judicavit posse abesse & percipere.

40. His carant.) Hoc intellige, nisi residentes in Parochialibus nullos redditus ei praebeant habentes; sed omnes fructus in distributionibus silent; iudehabent pro praeferentibus & inferientibus, quo casu nihil ultra servitum perciperent.

Qui fuerint olim Canonici referentes in resignationibus domos Canonicales, & eisque Laicis locantes, cogendi sunt locare, & nulla tamen mercede) dictas domos Canonici residentibus, ita ut his preferantibus quibuscumque aliis in locatione, cestantibus quibuscumque privilegiis inquinatus.

41. Non obstatibus quibuscumque statuis & confundendibus.) Non obstat, quod illa confundendes non inferniendi silent immemorables in Ecclesiis Cathedralibus & collegiis insignibus. Attamen hoc Decretem fundationes & confirmationes Apostolicas non sustulit.

Congregatio censuit, Canonicos abundantes sub matutino, et id ex confundendis immemorables facient, non excusat, si nulam aliam causam allegant praeferent habeant. Quod si per se ipsos id facere debent, non sunt augendae illis, ut peccant, distributiones.

Pro nominatione existentium in pontificibus tam in Missa, quam in vesperis,

C. 2.

Si factum est aliquod statutum, quo Canonici possunt interficer per substitutos, vel faltem unus pro alio, non habentur quis ratio, quia est contra Concilium.

Congregatio, Censuit, posse aliquem in una Ecclesia ex privilegio vel confundendis fungi duplice officio, ut si fit thesaurarius & Canonicus, & properatae duplices lucrat distributiones, quas obteret diverso iure, cum inter dignitates superiorem numerum Canonicorum, nec egat substituto.

42. Compilari obre officia.) Ad omnes septem horas Canonicas illi tenentur, & ad faciendum principium, & siccum Hebdonadarii, si tamen alii non in Canonici.

43. Episcopo celebranti.) Comitantes Episcopum non lucentur distributiones quotidianas, nisi Canonici consistent in distributionibus quotidianis, & tunc emitunt eam partem, quae defervientibus servetur.

An Capellani in Ecclesia Cathedrali existentes, quarum redditus ex variis distributionibus redditus cum ente Missa aliquot & divina officia pro animarum salute celebrant, inter se tantum distributione Capellani praesentes, qui onera praeediti per seiplos, & per alios presbyteros quocunque perfruuntur, reliqui Capellani, qui praesentes non sunt, nihil percipiunt, per sonalem refidemantur, requirent, ita ut, qui casu obirent, ad refidemantur praesce, etiam per privationem cogi possint, non obstante confundendis contraria? Multi quidem ex illiusmodiis rebus non posse cogi praesce. Nihilominus fuit desiderium, posse cogi praesce ad refidemantur.

Episcopo Missam privatum celebranti animi in Cathedrali non tenentur Canonici afflittere. At in modo afflitteri, & interviendi Episcopo celebranti, servanda est confundendis Ecclesie. Canonicatu ergo & Dignitates obtinentes in Cathedrali, omnes Episcopo pontificali exercenti afflittere debent, nisi aliqui legitime absint, etiam titulo vacacionis: & renentes Episcopos puniat.

In confundendo Ordines referendum est, cap. 8. Sess. 23. Episcopo exercenti pontificalia extra Cathedralem Ecclesiam, in civitate tamen, & non in Diocesi, tenentur afflittere & interviene, qui solent afflittere & inferire exercenti pontificalia in Cathedrali.

Pro nominatione existentium in pontificibus tam in Missa, quam in vesperis,

Sessio XXIV. Cap. XII. de Reformatione. 325

Congregatio censuit servandam esse confundendam illius Ecclesie: de quanis confer, servandum esse id, quod servitum in Pontificali, etiam non obstante quacunque confusioni.

Congregatio Concilii censuit, Episcopum privilegio sacris Canonibus concele posse ut opera duorum Canonicorum, colque, dum illi intervent, debete percipere fructus praebeant, amissis distributionibus quotidianis, si distributiones quotidianae remota sunt a fructibus praebeant. Quod si omnes fructus in quotidianis distributionibus consistant, debete percipere eam duas partes amissi tertia, quae accrescit inferientibus.

44. Aut alla Pontificalia exercenti.) Congregatio censuit, Canonicos accedere debere ad cubiculum Episcopi, quoties ipso non privatum, sed Pontificale, cum cappa, in diebus festis, & solemnibus voluerit defendere, ut afflitter, vel horis divinis, vel Milla Sacrifici, multoque magis, si pleniter celebratur, in seditu vero usque ad oltum dominum Episcopi, Episcopo praecedente ipsique frequentibus, comitari debet: in diebus autem seriaris, quando privatum venit in Ecclesia celebratur, aut aliquid aliud acturus, debere etiam nullus ex Canonicis accedere ad oltum Ecclesie & Episcopum compitari, id ipsum in sediu observandum.

Praecepit Congregatio servandam esse confundendam illam, quae est in Ecclesia Cathedrali Seguntiniensi, in qua Capitulum per Magistrum ceremoniarum deputatis aliquos, qui adiut proprie Episcopo pontificali celebrant: sint tamen principales dignitates, & Magister ceremoniarum a Pontificis observatione non recedat. Ipsi autem Episcopo celebranti privatum in Ecclesia, etiam Cathedrali, non debent aliqui Canonici adflittere, fecit, si ipso pontificali condecoraret aut celebraret, tam in Ecclesia Cathedrali, quam in ipsa Civitate aut suburbis. Et etiam dubitatum a Capitulo ejusdem Ecclesie Seguntiniensis, an omnes adflittere deberent esse Dignitates & Canonici; an vero sufficent illi, quos capitulo nominaverat ex Dignitatibus, Canonicos & prebendas, juxta confundendum supra dictam immemorabilem? Et praefixa polita confundendis, quod Decanus Seguntiniensis Ecclesie ex statuto fundamentali dicitur Ecclesie facto, autoritate Apostolica per prefandas chori, cui incumbet regimen chori, & correcchio, & puntio colloquientium in eo & perturbantium officia.

Donec Trid. cum Galli.

Ad ipsum vero Episcopum pertinet, ut affociationis horum intimes, & divina extra suas horas sicut, aut cives seculazentur. Et simili ac Episcopus surcit in choro, hora divina inchoentur.

Iaque Episcopo rei divine peragende causa ad Ecclesiam venienti cum cappa Pontificali, comitantibus Canonici, unus ex dignitoribus de Capitulo in porta primaria Ecclesie porrigat aspergimen cum osculo: cum vero privatum adit Ecclesiam, tunc ex suis familiaribus unus aquam ad aspergendum, ut est confundendus, Episcopo portigat.

Item quando ex confundendis Episcopus dicti submisit responsori in processioneibus solemnis, ubi Diaconi & Subdiaconi

X 3

nus liberum teneat, ea confuetudo est omnino servanda. Est quoque iudicatum, ut aratendatur coniunctio Ecclesie Abulensis, quae est, quod dignitates & Canonici assistentes induant se, & non relinquant solum Episcopum accedere ad choros.

Episcopo conseruante olem & chrisma, ad finit aliqui praefentes, & honorant Episcopum poenitentia excententes. Quoxitum sibi, an celebranti Canonico Diaconus & Subdiaconus ministrare debant? Reponsum fuit a facta Congregatione, hoc in provinciali Synodo factuero am ille, interim vero nihil in novandum ultra Concilium, quia Concilium nihil determinat.

*5. Cetera quae ad debitum in divinis officiis.) Improbatur illa confuetudo, quae cedebatur non posse aliquem in sua Ecclesia campanas pulsare, antequam campana Cathedralis Ecclesiae pulsuerit: si quidem perinde omnes possunt (horis tamen debitiss) suas campanas pulsare. Pariter improbatum, non posse alios Missas in suis Ecclesiis celebrare, donec fuerit decantatum Praestitum Missa majoris in Cathedrali. Similiter non posse regulares extra sua claustra per Ecclesias distractum processiones facere.

De certa lege in choro conveniendi & permanendi, pundator debet esse Clericus in factis constitutus, secundum Decretum Concilii Provincialis Compositi, & revisum per S. D. N. sub Dato Roma apud S. Petrum, die 17. Octob. 1568. anno 2. vel aia anteriori data.

Quoad residuum vero obseretur decreta Concilii de residencia novem monitionis: & si aliquod statuum in contrarium sit factum, sit irritum & nullum, aut littus & causa communis in Rota vel alibi, cedatur quod hoc cap.

Quoad remissionem, qua sit in die cena Domini, seu alio de portioribus aliis accessoriis ob non residuum; non fiat, & facta revocetur.

Præsupposita immemorabilis consuetudine, quae allegatur pro parte Capituli, quod deputatio punctatoris pertinet ad Capitulum, nihil innovetur, alias remaneat in dispositio ne iuriis communis.

*6. Inter ea Episcopi.) Canonici & beneficiari debent date namam, & copiam auctoritatem omnium beneficiorum ad dictis Canonici & beneficiari. Pertinet autem ad eos cum Capitulo, ut eas reponere, & servare possint in Archivis.

*7. Cum dubius Canonici.) Episcopus tenetur consilium hoc petere, non autem

sequi: confessus enim Capituli non est omnino celesarius. Episcopis non potest cogere aliquem in beneficio simplici interficere. Item non potest cogere obitementem Capellanum, ut ipsenem celeberet, licet in eius suaditione non disponatur, quod Rectores celebrantur. Mandatis trans de Eusebio missarum, cap. 5. num. 10. P. Molin. de Just. tradit. 2. disp. 573. circa prim. Veg. in summa p. 1. cap. 76. cap. 108. dicens illam formulam, ut non sit minor 22. annis, insinuat annos 21. debete esse completos. Contraria tamen sententia Pat. Henr. lib. 1. cap. 8. §. 10. in fine, Emmann. sua verbis, Beneficiis, num. 31. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo, Beneficiis, §. 1. verbo. Ad dignitatem, P. Azor. infit. Moral. p. 2. lib. 6. cap. 5. q. 3.

Episcopos obtinentia beneficia simplici cogere non potest, personale aliquod levitatum sui beneficis impendere: iam ex antiquissima totius Ecclesie consuetudine nonnulli ad officium reciendum renescuntur. Hac autem declaratio non sufficit propositis, in quorum beneficiorum fundatione est clausula haec, scilicet, quod ipsi ipsos, & non per subficiunt, tenentur servare.

REMISSIONES.

* Vide P. Valer. Reginaldi, in praxi fini panis. l. 30. traxt. 5. a. num. 164. Pet. Lodesm. in summa p. 1. traxt. 7. cap. 1. consil. 6. prope fin. pag. 163. *

* Archidiacoeniam etiam, qui oculi dicuntur Episcopi, sine in omnibus Ecclesiis, ubi post Magister in Theologia, &c.) Vide Gonzal. ad reg. 8. Cancelli. gloss. 4. num. 68. & Ioa. Aloy. Ricc. dec. 581.

* Doctores aux Liciensati in iure canonico,) Vide Navar. consil. 2. & tis. de summa Trinit. & fidei Catholica. Peregrin. consil. 3. vob. 1. Marc. Ant. Genuenim in tract. de Ecclesia quesit. 61. n. 2.

* Ad ceteras autem dignitates, vid. præsancti.) Sacra Cardinalium Congregatio sic confitit: Dignitates etiam in Ecclesiis Collegiatis comprehenduntur, rectores & hanc opinionem sequitur Nic. Gare. de Bosco. p. 7. cap. 4. num. 59. & 62. cum sibi.

Contrarium tamen, in hoc Decreto non habetur locum in Collegiatis Ecclesiis, id est Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo, Beneficia, §. 1. verbo. Ad dignitatem, & verbo, Canonica, §. 9. Fe. Emmann. quæsi. Regul. rom. 1. quæsi. 1. art. 2. & in addit. ad Bullam compositionis, num. 4. ubi ac Ch. stethorum. Vlcam. Archiepisc. Burgensem consulebile dignitatem scholasticae Collegiate Ecclesie de Aguilar, de Campo condamnata, qui non habebat maiorem etatem 17. annorum, & cum litigaret super hoc, nullus iudicatum, collationem eius canonicum & juridicam.

* Et 22. annis non minores.) Sacra Cardinalium Congregatio confitit, hos 22. annos esse complejos in hunc modum: Coz.

Congregatio Concilii censuit requiri a statu digniti diaconum annorum completem, refert Gar. d. cap. 4. num. 70. (& refertur in dec. 16. p. 4. interpret. Concil. Trid. in re collectis a Farinacio) & hanc opinionem sequuntur Mandatis trans de Eusebio missarum, cap. 5. num. 10. P. Molin. de Just. tradit. 2. disp. 573. circa prim. Veg. in summa p. 1. cap. 76. cap. 108. dicens illam formulam, ut non sit minor 22. annis, insinuat annos 21. debete esse completos. Contraria tamen sententia Pat. Henr. lib. 1. cap. 8. §. 10. in fine, Emmann. sua verbis, Beneficiis, num. 31. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo, Beneficiis, §. 1. verbo. Ad dignitatem, P. Azor. infit. Moral. p. 2. lib. 6. cap. 5. q. 3.

* Nec excusari Doctores, Magistros, Reges, & alios cuiuscunq[ue] artis ac facultatis, tenet Pat. Sanchez dicit. cap. 5. num. 4. *

* Nec excusari etiam de uno emittere eos, qui cum iam emisissent in adoptione alterius Parochialis, vel Canoniticis, resolvit facta Card. Congregatio decimatione adducens Garc. d. cap. 3. m. 17. & 18.

* Si alia parochialis Ecclesia est unica alicui Canonici Ecclesia Cathedralis, auctoritate sufficeret predictos 22. annos, confitit Gonzal. ad reg. 8. Cancelli. Gliss. 9. num. 4.

* Provisum estiam de Beneficiis quibuscumque, &c.) De professione fidei emittenda vide Fr. Emmann. in summa tom. 1. cap. 19. n. 7. Fidei de Vilitat. fib. 1. cap. 5. num. 15. & lib. 2. cap. 3. num. 4. Petri Lodesm. in summa p. 2. traxt. 1. cap. 4. consil. 10. Sayre dec. 1. cum sibi. sub tit. de Confis. Flamin. de Regn. lib. 8. q. 9. a. num. 121. & lib. 10. q. 9. Nicol. Garc. de Beneficiis, p. 2. cap. 3. per totum. Aloy. Ricc. in Collect. dec. 3. collect. 579. novilius P. Sanchez in præcepta Discretio. lib. 2. cap. 3. a princeps Zerol in praxi Episcop. p. 2. verbo, fidei Professo.

* Caran animarum habentibus.) Vide Navar. consil. 3. & 4. tis. de summa Trinit. & fidei Catholica. & in Manuali cap. 23. num. 135. *

* Inter duos meses.) Vide Navar. consil. 2. cod. tit.

* Nec a predicta. Fidei professione in manibus Episcopici facienda exculari Canonicos exemptos, ratione sue exemptionis, resolvunt Navar. consil. 9. sub tit. de Jarez. in 2. edit. Petri Lodesm. d. cap. 4. post concil. 10. difficult. 5. Sayre dec. 1. sub tit. de Confis. Aloy. Ricc. in Collect. 579. vers. Ampli. 1. P. Sanchez. d. cap. 5. m. 2. & censu faciunt Cardinal. Congregationem testatur Garc. d. cap. 3. num. 21.

* Nec excusari Prælatos Regulares, ino intra biennio ab aucta possessione sua praefecture, hanc professionem facere teneantur. Fe. Emmann. in sum. com. 1. cap. 100. num. 7. in 2. edit. & quasi. Regul. sententia. 2. q. 71. art. 1. P. Sanchez. d. cap. 5. n. 3. Sayre. dec. sub tit. de Confis.

* Nec exculari Canonicos Regulares Ecclesiastiarum. Cathedralium facta Card. Congregatio in hunc modum censuit: Comprehenduntur etiam, si fuerint Regulares, & computandi sunt duo meses a die electionis, vel quod mittantur ad participationem malixi capitularis, refert Garc. d. cap. 3. num. 16.

* Nec excusari Doctores, Magistros, Reges, & alios cuiuscunq[ue] artis ac facultatis, tenet Pat. Sanchez dicit. cap. 5. num. 4. *

* Nec excusari etiam de uno emittere eos, qui cum iam emisissent in adoptione alterius Parochialis, vel Canoniticis, resolvit facta Card. Congregatio decimatione adducens Garc. d. cap. 3. m. 17. & 18.

⁷ In manibus ipsius Episcopi.) Quod fidei Episcopali vacante provisus de beneficio curato debet facere professionem coram Ordinario Capitulo fidei vacante, & non coram Capitulo, tenet Gare, d. cap. 3. a num. 26.

⁸ Vnde eo impedito.) Quod professedi fidei potest fieri, coram Vicario Episcopi, eo citam non insperito (qua verba hujus texti, solum ponuntur ad administrationem & denotandum convenientius esse, eam facere coram ipso Episcopo cessante impedimento) resolvit Gare, d. cap. 3. a num. 22. & 23.

⁹ In Ecclesiis Cathedralibus.) Quod non procedit in Canonice, & dignitatis Collegiate Ecclesiis, sacram Cardinalium Congregationis censuile reiatur. Gare, d. c. 3. n. 13. Contrarium tamen tenet Zerol. d. verbo, Beneficiis, §. 5. dico. p. 1.

¹⁰ Fructus non facias tuos.) Ad illorum reiatur, quoniam in conscientia teneri, etiam non interveniente aliqua tentacori resolvit Gare, d. c. 3. n. 35. & peccat mortaliter a n. 64, ramen contrarium tenet P. Sanchez, in praeposta Decalogi lib. 2. c. 5. n. 10.

¹¹ Non procedere in distributionibus quotidiani, quae dantur ratione ministerii, & operae personalis, & laboris, ita ut illas per episcopis facias suas, alescri Steph. Grat. discept. foren. cap. 166. n. 22. & sacra Cardinalium Congregationis censuile referuntur Gare, d. cap. 3. num. 68. & Gonzal. ad rig. 8. Cancr. §. 7. praecon. num. 170. Aloys. Ricch. in collect. deis. pars. 4. Collett. 1451. vers. Inferius sexto.

¹² Si ignarus huius decreti omisiterit Fidei professionem, in foro externo, non exsuffari, quia est ignorantia iurius clavis; in foro tamen interiori, & quoad Deum a mortali, & consequente ab ammissione, & restitutione fructuum excusat, docent Fr. Emmanuel in summa tom. 1. cap. 19. n. 7. in 2. edit. & quæst. Regulacion. lib. 10. cap. 1. cap. 3. num. 14. resolvunt Fr. Emmanuel, in praeposta Dicalogi, lib. 2. cap. 5. num. 11. & 12. Par. Azot. infra. moral. pars. 2. lib. 7. cap. 6. col. 826.

BULLA S. D. N. D. FILI

Divinita Providence. Pap. IV

Super forma juramenti profesiōnis fidei.

Pius Episcopus, servus servorum Dei ad perpetuam rei memoriam.

¹³ Cui sint assignandi, & applicandi fructus amissi ob non factam professionem Fidei? Vide apud Læli. Zechi. de Republic. Ecclesiast. tit. de Benef. & pension. cap. 13.

¹⁴ Njunctum nobis Apostolica sententia officium requirit, ut ea, que Domine

omnis

num. 4. vers. Quod se Parochialis. Fidei, de Missar. lib. 2a cap. 13. num. 4. Flamin. de Regn. l. 10. quæst. 9. num. 12. & 13. qui loquendo de Parochiis, dicunt assignandos, & applicandos esse fabrica Ecclesiarum corporibus.

In Canonice vero, & dignitatibus habentibus fructus in mensa Capitulari, fructus amissi ob non factam professionem (postea ad Capitulum resolvit Gare, d. c. 3. a num. 40. ubi a num. 44. dicit: quod de bene fructus non potest esse compone per Capitulo, & soluta aliquippe, & a num. 57. restet sacram Cardinalium Congregationis censuile, Ordinarium non posse condire fructus amissi ob non factam professionem Fidei).

¹⁵ Quod hac lex non est penalis, sed conventionalis, resolvunt P. Azot. ipsa, moral. pars. 2. lib. 7. cap. 2. q. 1. vers. Quæst. an ob professionem Petri. Ledelin. in summa tract. 1. cap. 4. post concil. 10. diff. 1. Gare, d. c. 3. num. 35. Sed hoc decretum esse pugnat ac proinde, etiam si ponam ipsum iure magis, non obligare in foro conscientie, retinet Navas. conf. 3. - num. 1. sub titul. de Summa Trinit. in 1. edit. & conf. 12. num. 1. sub titul. de Jurevit. in 2. edit. Fr. Emmanuel. quæst. Regul. tom. 1. quæst. 72. art. 3. P. Sanchez d. cap. 3. num. 10.

¹⁶ Nec illis professe suffragantes.) Vnde de Sanc. dico. de verbis significat, & sacra Cardinalium congregatio ita censuile, Nec longinquum posse prodest ei, qui non emittit professionem Fidei, quod non est percipiendo, & quodiam dictam professionem non emittit, referunt Flamin. de Regn. lib. 10. quæst. 9. num. 12. & Nicol. Gare de Benef. p. 3. cap. 1. num. 14. resolvunt Fr. Emmanuel, in summa tom. 1. cap. 119. num. 7. P. Sanchez in praeposta Dicalogi, lib. 2. cap. 5. num. 11. & 12. Par. Azot. infra. moral. pars. 2. lib. 7. cap. 6. col. 826.

Sessio XXIV. Cap. XII. de Reformatione. 329

dominopotes, ad providam Ecclesie futuram per Propheta. Et unum sanctam Catholicae & Apostolicam Ecclesiam. Confiteat anima Baptisma in remissione peccatorum; & ex ecclesiæ refutratione moriorum & vitam venturi seculi. Amen. Apostolicas & Ecclesiasticas traditiones, reliquias ejusdem Ecclesiæ observationes & constitutions firmissime admitti & amplificare. Item sacrae scripturarum interprationes, admitti, nec ea angustam nisi juxta unanimous confessionem Patrum accipiunt & interpretantur. Profectori quoque, ut ipsam esse vere & proprie Sacramenta nostra legi a Iesu Christi Domini nostro Instituta, atque ad salutem hominum generari, licet omnia singula necessaria, scilicet Baptismum, Confirmationem, Eucaristiam, Panisensem, Extremum, Ordinem & Matrimonium, illaque gratianum conferre, & ex his Baptismum, & Ordinem sua sacrilegio reverentur, non posse. Receptos quoque & approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus in iurisdictiōnem omnium sacramentorum solemnis administrationē recipi & admitti. Omnia & singula que ad pacem originalē, & de justificatione in Sacrofantiis Tridiu Synodo definita & declarata fuerint, amplificare & recipi. Profector parvus in Misia offerit Do verum, proprium & propulsorium sacrificium pro viris & defunctis, aqua in sanctissimis Eucharisticis Sacramentis eis vere, realiter & substantieller Corpus & Sanguinem una cum anima & Divinitate Domini nostri Iesu Christi, ferique conversionem vestris substantiae panis in Corpus & vestis substantiae vini in sanguinem, quam conversionem Catholicæ Ecclesie Transsubstantiationem appellat. Fatoriam, sub altera ransum specie, totam arcam integrum Christum utrumque Sacramentum sumi. Conflantier tenuo Purgatorium eis; Animisque libi detentis fidelium suffragiis iuvavi. Similiter & Sancta una cum Christo regnantes, venerandis atque invocando eis, & quaque orationes Deo pro nobis servire, atque coram reliquiis eis venerandas. Firmissime affero imagines Christi ac Deparsum semper Virginis, necnon aliorum Santorum habendas & reliquias eis, atque eis debitum honorem ac venerationem impartendarum. Indulgentiarum istam poseziam a Christo in Ecclesiæ relataam sustine, illarumque usum Christianis populo maxime solutarem eis affirmo. Sanctam Catholicam & Apostolicam Romanam Ecclesiam, omnium Ecclesiarum matrem & ma-

gissim agnoscere; Romanoque Ponifici, beati Petri Apostolorum Principis, successori, ac Iesu Christi Vicario veram obedientiam ponere ac juro. Cetera item omnia a sacrificiis Canonibus & ecclaeis Conciliis, ac praesuppose a sacrafancia Tridentina Synodo tradita, definita & declarata indubitate reverendis presbiteris, simulque contraeria omnia, atque heretiqe quaquecumque ab Ecclesia damnata, & restata, & anathematizata, ego pariter danno, reuicto & anathematizo. Hunc veram Catholicam fidem, extra quam nemus sedis esse posset, quam in prefatis Ispite profectis, & veracriter tenet eandem Integram & inviolatam usque ad extremum nisi spiritum in consensu. (Deo adjutante) & restante, & confiteri, atque a meis subditis, vel illis, quorum cura ad me in munere me spectabili, teneri, daceri, predicare, quantum in me erit, curaturum. Ego idem N. spundo, & vobis, at jure. Sic me Deus adjuvet, & hoc sancta Dei Evangelia.

Volumus autem quod presentes literae, in Cancellaria nostra Apostolica, de more legantur & ut omnibus facultatis paucis, in eis Quintenre debentur ac etiam imprimantur.

Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam nostram voluntatis & mandati interfingere, vel ei aius temerario contrarie. Si quis autem hoc attente presumperet, indignationem omnipotens Dei, ac beatissimi Petri & Pauli Apostolorum ejus leproserit incutendum. Datum Roma, apud sanctum Petrum, anno Incarnationis Domini Millefimo Quinqagesimo Sexagesimo quarto, die vero Sabbati, nona mensis Decembri, Ponificatus Sanctissimi in Christo Patris & Domini nostri, Domini Pi, Papae IV. anno quarto.

Ex Cardinali Cefui.

LECTÆ & publicatae fuerunt superaeferatae litteræ Romæ in Cancellaria Apostolica. Anno Incarnationis Domini Millefimo Quinqagesimo Sexagesimo quarto, die vero Sabbati, nona mensis Decembri, Ponificatus Sanctissimi in Christo Patris & Domini nostri, Domini Pi, Papae IV. anno quarto.

Ex Lomellinus Epif.

Neminem etiam deinceps, &c.) Vide Epist. de Regnatis lib. 4. quæst. 9. num. 10. Non habete locum in Collegiatis Ecclesiis tenent Navar. Conf. 3. sub tit. de temporib. Ordin. in 4. edit. Zerol. in præ. Epif. p. 1. verb. Beneficiis, § 3. pag. 46. * Vide etiam Jo. Aloys. Ricc. in præ. var. resol. cap. 238. & seqq.

† Omnis Canonicius, &c.) Canonicius Juriparonus laicorum, ante Concilium fundatos, hoc decreto non esse comprehendens, censuit Sacra Card. Congregatio de 29. Novembris, 1591. ut patet ex acto 45.

Ita samen ut dimidia falsem pati, &c.) Vide Zerol. in præ. Epif. pars. 1. verb. Capitulum, num. 10. pag. 84. & verb. Canonicis, num. 2. pag. 49.

¶ Preterea obvissionis in eisdem Codi- dralibus, &c.) Vide latissimum Nicol. Gius de Benef. p. 1. cap. 2. num. 180. cum multissim ubi num. 11. resolut. quod sub hoc non comprehendantur dignitates principales, & Capitulo Ecclesiastico Collegiatur, ut Navar. Conf. 2. de Clericis non res. & li. Orat. misericordia 59. num. 6. Flaminio de Regnatis lib. 10. quæst. 10. num. 62. P. Azor infit. moralis pars. 2. lib. 7. cap. 5. al. 816. * Navar. conf. 1. lib. 3. de clericis resol.

* Aut portiones.) Vide P. Azor. infit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 10. col. 27.

* Aut confessio.) Quod non volit confunditne immemorialis, ex ea quia immemorialis confundendo nunquam confutabili, nisi expressa mentio de ea in lege, vel constitutione habeatur, donec Flores Var. lib. 2. quæst. 10. num. 44. Et Emmanuel, quæst. Regular. tom. 1. quæst. 9. art. 5. ad finem. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. Glos. 33. num. 2. Sed in proposito contrarium confutare sacram Congregationem Cardinalium referat. Gare loco infra citato ¶ num. 198. & 199.

* Immemorialis confusudo non exculat ea in Cathedralibus, & Collegiatis insignibus: in Collegiatis autem non insigibus potest excusat, si Ecclesie sua rurales profus destrit, aut in quibus nunquam ante sapta hominum memorialem solitus est refidere, aut in quibus adeo tenues residus essent, & Canonicos aliunde non habentes unde vivent, atque non possent, & sufficit ad excludendam immemorialis, quod aliqui Canon. referant, referat Gare, d. c. 2. n. 197.

* Ultra tres mens.) Sequentes sacra Congreg. decisiones. Doctores infra citati sunt hoc decretum suis in tractibus distinxerunt.

* Prima est, in illis tribus mensibus a jure concilia sit assignanda causa absentie, & cum licentia sui Prelati vel an possit potiri beneficio trium quatinus nulla causa declarata, sed impetrata licentia a Decano, vel presidente in choro, & fuit

Sessio XXIV. Cap. XII. de Reformatione. 331

frui quibzdam novis distributionibus per Gratiā, dis. c. 1. fons. 166. num. 31. cap. sequentibus.

* Liteni non dici legitimam causam absconderi, & lucrandi fructus ex durante, nisi in tribus casibus docet Aloys. Ricc. in Collect. dec. pars. 4. collect. 123. Primus est. Si venteretur super iuribus ipsius beneficiari, secundo, nullam licentiam regredi, non tamen omnes Canonicos post abesse eodem tempore, ne Ecclesia destituerit suo debito servitio, sed tantum quartam partem Canoniconum, que videbitur arbitrio Episcopis, vel Capituli. Tertius non potest fructus dictis distributionibus, eum sicut distincta a prebendis, de hac dilectione refutant Nis. Gare, dec. p. 3. cap. 2. num. 315. Zerol. in præ. Epif. pars. 1. verb. Privato, § 2. dub. 4.

* Secunda. Archiepiscopus Genuenis providerat, ne duos menes, quos habent vacantes Canonici sui Capituli, incuriant in Natale, aut Pascha Domini, aut hujusmodi maximas solemnitates, de qua decisione refutant Gare, d. cap. 2. num. 316. Lali. Zechi. de Republ. Eccles. sis. de Beneficiis, num. 6. verb. Quod si beneficii Zerol. d. verb. Privato, § 4. dicto 2. praefatis dub. 3.

* Tertia. Decreto Concilii, o 12. sec. 24. concedit Canonici abentiam trium mensium, si constitutions Ecclesie servitum totius anni requirunt, referat Gare, dec. cap. 2. num. 312.

* Illi tres mensies contineat 90. dies, & unum mensiem continuare trigesima, & cum Concilium absolute illos concedat, nec exprimat a quo tempore incipere debant, potes accipi non solus continuos, sed etiam interpolatos docent Menoch. de Arbitr. cap. 50. a num. 12. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. Glos. 11. num. 8. Gare, d. cap. 2. num. 106.

* Ab eisdem Ecclesiis.) Sacra Cardinallia Congregatio ita censuit: Decreto hoc intelligendum est, ut Canonici non possint absit ab Ecclesie suo servitio ultra tres mensis singulis annis, nihilque eis prodebet, quod in civitate maneat, nisi Ecclesie debitis horis infervant, intelligendumque est, omnes in conterarium coniugindus per hoc decretum esse sublatas, referat Gare, d. c. 2. n. 123.

* Dimidia pars fructibus.) Vide Trevianum in dec. 24. lib. 2.

* Propter omnes fructibus.) Quod Capitulum non potest concedere, ut absens lucetur distributiones quotidianas, potest canere illas, qui jam accerterant, intercessibus remittere, doctet Stephan.

finalibus verbis, Cov. d. num. 8. vers. Sexto, Coriol. sing. 152. incip. At quilibet infirmus, Fr. Eman. d. cap. 33. num. 6. Monet. d. pars. 2. quest. 6. num. 21. Cald. Pereira de Reuon. quest. 3. num. 23. vers. Unde si Canonicus. P. Henricensis lib. 13. cap. 14. num. 4. in fine, gloss. lib. 1. Sp. d. gloss. 9. num. 30. vers. sed etiam habentibus beneficia simplicia, aut dignitates, sed etiam habentibus beneficia complexa, cuius contrarium verius esse relolvit Cavall. *Communum contra Commun. quest. 585.* num. 12.

ad Septimus casum. Excommunicatus Clericus pro causa Ecclesie, alio se conferre acquirentem sanitatis causa, ut putata ad balnea, vel ad celebrantem aliquem medium, vel etiam, ut eis libi officientis incelemantur efflagit, luctatur distributiones inter omnes in absencia, resolvit Alex. Monet, de *Distribut. quest. p. 2. quest. 6. num. 10.* Quod etiam Clericus, qui tamquam mortoribus, seu infectis morto aliquo contagioso, veluti lepro, pesti, & hujusmodi, a civitate abepta jubetur, luctatur distributiones quoidianas, resoluta Monet. *p. 9. 6. m. 11.*

ad Tertium casum. Senex Beneficiarius non resident in Divinis Officis habens distributiones, quando senio ita confessus est, ut non possit commode personaliter Ecclesie deferire, referunt Hojed. d. c. 17. num. 17. Menoch. *casu 60. num. 10.* Monet. *p. 2. 9. 7. n. 5.*

ad Quartus casum. Non est privandus quoidianis distributionibus ille, qui obesus datus est ab Ecclesia, & sic detenus, aut etiam reprobatus causa captus fuit, ac detinetur, firmat Monet. *p. 2. quest. 5. num. 56. cum seqq.*

ad Quintus casum. Beneficiarius absens ab officio divinis propter aliquam necessitatem, vel causam evidenter uilem ipsi Ecclesia, quod ex confundendis percepit quoidianas distributiones resolutus Covar. lib. 3. Var. cap. 13. num. 8. vers. 03/av. Paris. Concil. 32. a num. 18. vol. 4. Duenh. Reg. 206. vers. *Limen. Sexto.* Hojed. de Benef. p. 1. cap. 17. num. 19. & p. 2. cap. 10. num. 16. Lach. Zechi. de Rep. Ecclesi. cap. 24. num. 6. vers. Quando, Navar. conf. 10. a num. 4. sub tit. de Clericis non resida. Gutt. Can. lib. 1. cap. 1. num. 144. Monet. p. 2. quest. 1. a num. 11. & num. 16. & 26.

Sextus casus. Inquisitores hereticorum pravitatis habentur in omnibus suis beneficiis, dignitatibus, & prebendis pro presbiteris, bus, & residibus, & percipiunt integrum fructus suorum prebendarum, simul cum distributionibus quoidianis, ex privilegio speciali favore Fidei eis concessio a Paulo

III. & Pio V. Pontificibus maximis, resolu- rint Roi. de priuile. Inquisit. num. 420. & sing. 69. Sp. in Speculo solis, num. 420. & princip. num. 78. ubi dicit, quod hoc privilegium non solum competit Inquisitoribus habentibus beneficia simplicia, aut dignitates, sed etiam habentibus beneficia complexa, cuius contrarium verius esse relolvit Cavall. *Communum contra Commun. quest. 585.* num. 12.

ad Septimus casum. Excommunicatus Clericus pro causa Ecclesie, alio se conferre acquirentem sanitatis causa, ut putata ad balnea, vel ad celebrantem aliquem medium, vel etiam, ut eis libi officientis incelemantur efflagit, luctatur distributiones inter omnes in absencia, resolvit Camera Apost. Subcellulatores, Advocati, Procuratores, Fiscales, & Notarii in causis spoliatorum, & iurium prefata Camera concursum officio durante, luctatur distributiones quoidianas in absencia, ex Bulla Sixti V. data Ronze in monte Quirinali sub annulo Pectorale die 8. Maij 1390. sui Pontificatus anno 6.

ad Octimum casum. Auditorie Rotae Romane consequuntur fructus & distributiones suarum prebendarum in absencia, ac si actualiter referiderent, ex Bulla Clem. VII. incip. Convenit tradit Lach. Zechi de Republ. Ecclesiast. p. 11. num. 2.

ad Novum casum. Collector generalis Camera Apost. Subcellulatores, Advocati, Procuratores, Fiscales, & Notarii in causis spoliatorum, & iurium prefata Camera concursum officio durante, luctatur distributiones quoidianas in absencia, ex Bulla Sixti V. data Ronze in monte Quirinali sub annulo Pectorale die 8. Maij 1390. sui Pontificatus anno 6.

ad Undecimum casum. Canonicus, vel Archidiaconus visitans Ecclesiam, iura vel redditus sue prebende, percepit distributiones quoidianas, cum visitando predicta iura, & loca serviat Ecclesie in re utili, tradit Monet. pars. 2. quest. 11. num. 63.

ad Duodecimum casum. Beneficiarii, qui adiunt Concilii generali, luctatur distributiones quoidianas, resolutum Rebiff. in praxi p. 3. sit. de Dips. de non resid. num. 34. Salzed. ad Bernard. cap. 52. lit. C. vers. *Quartus casus.*

ad Undecimcasu. Qui tamquam Theologus, vel Canonica Concilio interest nomine nisi capituli ab eo missus, luctatur distributiones quoidianas, tenet Monet. p. 2. quest. 11. num. 31.

ad Tertiusdecimus casus. Examinate res beneficiorum a Synodo Dictefaniana elekti, si causa examini abiente a choro, luctatur distributiones quoidianas, dicitur faciem Cardin. Congregacionem referat Lach. Zechi de Republ. Ecclesiast. titulus de Beneficiis, num. 13. ad finem. Contrarium tamen resoluti Monet. p. 2. quest. 11. num. 61.

ad Quartus casus. Confundendis circa percipiendas quoidianas distributiones in absencia apud Doctores valere reperiuntur.

ad Quintus casus. Vel confundendis, non, qua cavetur serviri quadraginta annorum Ecclesie praeferit liberate Beneficiarii a residencia, luctatur que distributiones quoidianas in absencia, quamvis ipse non interstiti divinis, resolvunt Cened. p. 30. collect. 15. in fine.

Monet. p. 2. quest. 7. num. 21. & quest. 12. num. 61. & quest. 13. num. 41. ubi testatur sacram Cardin. Congregatio in haec verba decidisse. Licer statuta fint sublata, per que absentibus dancur distributiones, nihilominus Gregorius XIII. legibus, & benemeritis misericordia mandavit statuum Compotellianum tolerari, per quod debetur distributiones non servientibus, qui per quadragesima annos iam servierunt; sive pertinente Steph. Gratian. dicit. forens. cap. 298. n. 19.

ad Octavum casus. Auditorie Rotae Romane consequuntur fructus & distributiones suarum prebendarum in absencia, ac si actualiter referiderent, ex Bulla Clem. VII. incip. Convenit tradit Lach. Zechi de Republ. Ecclesiast. p. 11. num. 2.

ad Novum casum. Collector generalis Camera Apost. Subcellulatores, Advocati, Procuratores, Fiscales, & Notarii in causis spoliatorum, & iurium prefata Camera concursum officio durante, luctatur distributiones quoidianas in absencia, ex Bulla Sixti V. data Ronze in monte Quirinali sub annulo Pectorale die 8. Maij 1390. sui Pontificatus anno 6.

ad Decimum casum. Canonicus, vel Archidiaconus visitans Ecclesiam, iura vel redditus sue prebende, percepit distributiones quoidianas, cum visitando predicta iura, & loca serviat Ecclesie in re utili, tradit Monet. pars. 2. quest. 11. num. 63.

ad Undecimcasu. Beneficiarii, qui adiunt Concilii generali, luctatur distributiones quoidianas, resolutum Rebiff. in praxi p. 3. sit. de Dips. de non resid. num. 34. Salzed. ad Bernard. cap. 52. lit. C. vers. *Quartus casus.*

ad Duodecimum casus. Qui tamquam Theologus, vel Canonica Concilio interest nomine nisi capituli ab eo missus, luctatur distributiones quoidianas, tenet Monet. p. 2. quest. 11. num. 31.

ad Tertiusdecimus casus. Examinate res beneficiorum a Synodo Dictefaniana elekti, si causa examini abiente a choro, luctatur distributiones quoidianas, dicitur faciem Cardin. Congregacionem referat Lach. Zechi de Republ. Ecclesiast. titulus de Beneficiis, num. 13. ad finem. Contrarium tamen resoluti Monet. p. 2. quest. 11. num. 61.

ad Quartus casus. Confundendis circa percipiendas quoidianas distributiones in absencia apud Doctores valere reperiuntur.

ad Quintus casus. Vel confundendis, non, qua cavetur serviri quadraginta annorum Ecclesie praeferit liberate Beneficiarii a residencia, luctatur que distributiones quoidianas in absencia, quamvis ipse non interstiti divinis, resolvunt Cened. p. 30. collect. 15. in fine.

ad Sextus casus. In usum revocat.) Vide Navat. consu.

conf. 8. de Clericis non refid. P. Azor. inf.
Moral. p. 2. lib. 7. c. 7. col. 832.

¶¶ Omnes vero Divisa per se, & non
per substitutos, &c.) Sacra Cardinalium
Congregatio ita confitit: Si factum est
aliquid statuum, quod Canonici possint
inferire per substitutos, vel alternatione
unus pro alio, non habetur ejus ratio,
quia est contra Concilium refert Zerol, in
praxi Episc. p. 2. verbo, *Canonicos*, & 3.
Garc. d.c. 2. num. 489.

¶¶ Sacra Cardinalium Congregatio ita
confitit: Canonici cogendi sunt ad per-
sonaliter canendum Missam illis diebus,
quibus ex institutis, & legitime conseru-
tione illius Ecclesie debent, &c. refert
Nicol. Garc. de *Ecclesiis* pars 3. cap. 2.
num. 495.

B. Obvientes dignitates, Canonicus,
vel portiones in Ecclesiis praeferunt Ca-
thedralibus, cuiuscumque qualitas sit,
Episcopo solemniter celebranti, aut Pon-
tificia ex exercitu, & legitime conseru-
tione illius Ecclesie debent, & necnon mu-
nera eisdem dignitatibus, Canoniciibus,
& portionibus in decantacione Mis-
se, Evangelii, Epistole, & similiis functione-
bus, praefatione, incubentia, & anna-
xa per lecpios subire, & exercere iuxta
Sacrorum Canonum & Concilii Tridentini
dispositionem, ac cuiuscumque Ecclesie
particulariter ordinationem certum esse re-
spondit facilius riuimus Congregatio: quod
h. quando aliquis legitimo impedi-
mento detentus, ea per se ipsius admis-
tione non poterit, tunc alios, ejusdem tam-
en Ordinis, & gradus, non autem inferioris,
dignitate, nempe alias dignitates,
Canonici Canonicos, & portionatis respe-
ctive portionarios in sua quicunque hebdo-
mada, ne graduum, & ordinis praecoga-
tiva confundatur, deputare debet: id-
que per Episcopum opportuni remediis,
etiam hujus Decreti ingore providendum
fore confitit eadem Congregatio supplicante
Capitulo, & aliis Ecclesiae Abulenti-
s portionariis, refert Garc. diffr. cap. 2.
num. 496.

¶¶ Sacra Cardinalium Congregatio ita
confitit: Item Episcopus non poterit com-
pellere obvientem capellaniam, ut ipsemet
celebet, lice in ejus fundatione disponi-
tur, quod capellani celebent & manu illis
scribentes Missarum recte per substitutum
satirif, refert Gonzalez ad reg. 8. *Canon. gl.*
3. num. 84.

¶¶ Atque in choro ad pfallendum.)
Canonicos ex sua institutione, & jure

communi, teneri canere in choro sub pati-
cato mortali, si in hoc essent norabilius
negligentes, revolvunt Navar, de nobilitate

10. num. 47. & cap. 11. ad finem, & cap.
13. num. 17. & Missali, num. 79. Petri
Navar de *Refisi.* lib. 2. cap. 2. a. num.
219. Sandov. de *Officio diuerso.* p. 6. cap.
16. Zechi. de *Republ. Ecclesiis.* cap. 24. &
Canonicis sub num. 6. Ludov. Bic. p. 1.
Respon. canonum confitit, cap. 5. Ant.
2. 2. quæst. 83. art. 12. Jacob de Graaf
aurear. decisi. lib. 2. cap. 31. num. 12. q.
cap. 52. num. 22. & cap. 53. num. 4. q.
5. Petri Ledein. in *summa pars 2. tr. melli*
9. cap. 4. & concl. 1. diffr. 1. P. Azor. inf.
Moral. pars. 1. lib. 10. cap. 11. quæst.
7. P. Soarez de *Relig.* tract. 4. lib.
cap. 12. cum segg. P. Valer. Reginald.
praxi fori panis. lib. 18. a num. 175. v.
num. 176. refolvit Canonicos, & ceteros
Beneficiarios ad recitationem horarum Ca-
nonicarum in choro additivis debent in
eas recitare, nec a peccato exculpi, si
ficer veniali, si eas domi recitent, nisi ju-
tam amittant, causam absentie, mortis
tamen committente, si per contemptum,
aut contra Prælati particulae præceptum
fuerit talis absentia, & It. Ennian. in
summa tom. 1. cap. 125. num. 5. alieni
Canonicos domi recitantes, & absentie
in choro non recitando, nec cantando,
teneri refutare distributiones quæ tota-
litate erant teneri, qui de ordinio, &
frequenter confabulantur in choro, tellus
Ludov. Lopez in *Infructuaria confitit-*
1. cap. 246. quem sequitur Veg. in *summa*
p. 1. cap. 128. cap. 10.

¶¶ *Vellit insuper decens.*) Vide Sal-
zedo ad Bern. Diaz in *praxi can. cap. 1.*
lib. 1. & 2.

* *Illiustique venationibus.*) Vide Abb
Trottorum de *verso & perfecto clericis.* lib. 2.
cap. 55. & 56. Menochi. lib. 2. de ethi-
cate 5. cap. 413. Salcedo ad Bern. Diaz
in *praxi can. 67.* lib. A.

* *Lubibus.*) Vide Salzedo ad Bern. Diaz
in *praxi can. cap. 70.* ubi Navar Menochi
& alios refert.

Vide Annotations ad hoc Caput in *ap-*
pendice sub discursu 4. 1. & 2. Cate-
log. de *Lucus.*

CAPUT XIII.

Cathedrales tenuis summus Pontifex
unit, aut accessione ex fructibus au-
get. Interea certo modo provideatur
Episcopo. Parochiales, sed tenuis
Ecclesia sunt angenda, &c. Penso-
nibus beneficis tenuis gravari min-
ime convenient. *Suis* Parochias singuli
beneficis simplicibus, aut hospitali-
bus, militiis non unianer: & que
unite sunt, (c) 3. revideantur ab Or-
dinariis, iuxta alias decretum in (d)
eadem Synodo sub fel. rec. Paulo III. 7. de ref.
quod etiam in unitis ab eo tempore
cita æque obseruetur: non obstante
bus in iis quibuscumque verborum for-
mis, que hic pro sufficienter expre-
sis habeantur. & Ad hac in posterum,
omnes hę Cathedrales Ecclesie, qua-
rum redditus summam ducatorum mil-
le & Parochiales, que summam s' ē
ducatorum centum, secundum verum
annuum valorem non excedant, 4.
nullis pensionibus, aut reservationibus
fructuum graventur. In iis quoque
civitatis, ac locis, ubi Parochiales
Ecclesie 5. certos non habent fines,
nec earum Rectores proprium popu-
lum, quem regant, sed promiscue pe-
tentibus Sacramenta administrantur:
maneat sancta Synodus Episcopis, pro-
tectori animarum ei communis far-
lute, ut diffindo populo in certas,
propriaque Parochias, unicuique suum
perpetuum (e) peculiare Paro-
chium affligent, qui cas cognoscere
valeat, & a quo solo licet Sacra-
menta suscipiant, & aut alio utiliori mo-
do, prout loci qualitas exegerit, pro-
videant. Idemque in iis civitatis,
ac locis, ubi nullae sunt Parochiales,
quam primum fieri carent: non ob-
stantibus quibuscumque privilegiis, &
concedundib; etiam immemorabi-
lis.

gnatione, aut per Parochianorum
symbola, ac collectas, aut qua com-
modiori ei videbitur ratione, tantum
redigatur, quod pro Rectoris, aut
Parochie necessitate decenter sufficiat,
& in unionibus vero quibuslibet, seu
ex supradictis, seu aliis causis facien-
tibus, Ecclesie Parochiales y monaste-
riis quibuscumque aut Abbatii, seu
dignitatibus, five præbendis Ecclesie
Cathedralis, vel Collegiatis, five aliis
beneficis simplicibus, aut hospitali-
bus, militiis non unianer: & que
unite sunt, (c) 3. revideantur ab Or-
dinariis, iuxta alias decretum in (d)
eadem Synodo sub fel. rec. Paulo III. 7. de ref.
quod etiam in unitis ab eo tempore
cita æque obseruetur: non obstante
bus in iis quibuscumque verborum for-
mis, que hic pro sufficienter expre-
sis habeantur. & Ad hac in posterum,
omnes hę Cathedrales Ecclesie, qua-
rum redditus summam ducatorum mil-
le & Parochiales, que summam s' ē
ducatorum centum, secundum verum
annuum valorem non excedant, 4.
nullis pensionibus, aut reservationibus
fructuum graventur. In iis quoque
civitatis, ac locis, ubi Parochiales
Ecclesie 5. certos non habent fines,
nec earum Rectores proprium popu-
lum, quem regant, sed promiscue pe-
tentibus Sacramenta administrantur:
maneat sancta Synodus Episcopis, pro-
tectori animarum ei communis far-
lute, ut diffindo populo in certas,
propriaque Parochias, unicuique suum
perpetuum (e) peculiare Paro-
chium affligent, qui cas cognoscere
valeat, & a quo solo licet Sacra-
menta suscipiant, & aut alio utiliori mo-
do, prout loci qualitas exegerit, pro-
videant. Idemque in iis civitatis,
ac locis, ubi nullae sunt Parochiales,
quam primum fieri carent: non ob-
stantibus quibuscumque privilegiis, &
concedundib; etiam immemorabi-
lis.

DECLARATIONES.

1. Dum tamen curia non fuit.) Parochiales non debet uniri Cathedrali.

Nellus.
29. April.
1593.

Congregatio Concilii censuit, c. 13. cap. 24. dum priuilegium Parochiales posse uniti Monasteriorum, intelligentiam esse de Parochialibus quae actu, non autem de illis, quae habuit tantum supra hominum memoriam Parochiales exsuffit.

2. Seu Canonizatus & probande.) Collegiatum non debet uniti Cathedrali sine autoritate Papae, qui id quandoque efficere potest, sed cum causa cognitione particulari seu speciali.

Si due Parochiales per confundendinem, (que per 40. annos viguerit) semper tandem unita, nisi tempore collata sine dispensatione fuerint, carum possessorum non est molestandus.

Plebanus non potest uniti Praepositura. Rome 27. Sept. 1574.

16. Mart. 1598. Congregatio Concilii censuit, non posse ab ordinariis fieri unions Parochialium Ecclesiastum obstantibus Collegiis facultatiis, seu Regularium personatum, obstante Decrete, ejusdem Concilii cap. 13. Sess. 24. de Reformat. & si facta fuerint, nullas effusiones, &c.

Parochiales.) Que actu non autem que habuit tantum parochiales exsuffit, ita enim Congregatio Concilii censuit.

Si Parochialis non est unita Canonicatum ad initio, sed ex post facto, non comprehenditur in Conc. Trident. Decreto de Parochialibus loquente.

3. Revidetur ab Ordinariis.) Episcopo ex hoc Decreto possunt revideire uniones factas per biennium ante Concilium in forma gratiosa cum clausula, de non immixtendo at pars vocatis vacandis, & c. prouisit declaratum die 19. Junii 1586. ex cap. 6. Sess. 7.

4. Nullis personibus aut reservationibus frustantur graventur.) In resignatione Parochialium in Lustitia salva manet pensio resignantibus.

Ferente Episcopo Anconitanu, ut Canonicci Cathedrales non maneant in Parochialis deferatur ibi cultus Cathedralis, ita ut valcent resiginate Parochias retinent 30. vel 40. febris, vium est concedendum, modo addatur clausula: potente Episcopo, & feratis servandas.

Doceri Fulginati obtinere Priorarum cum cura animarum & Parochialium, permisum est resigilate Parochialem, penitus ne arbitrio Episcopi reservata.

De Parochia 125. aureorum Episcopos Amadensis in cuius resignatione vult relinquere 50. titulatu vium est concedendum.

Postulatum Brixianum presbyteri ut subtiliter alteri Parochiani tradere in Vicaria perpetuum, rejectum est.

Pro mercede Capellani sufficiunt 50. sacerdotes, attentis tamen rerum circumstanciarum Vicaris perpetuis affligantibus, debet major 100. nec minor 50. aureorum summa, nisi Vicarianis temporaneis solitus fuisset plus affligant, plus V. in Belli incipiente.

Ad exequendum, publicata Est. Febr. 1567.

Congregatio Concil. Trident. Interrogatio centuri, valorem centrum ducatorum, (de quibus hoc Decreto statuuntur, ut debent remanere Rectori Parochiali Este, que pensione gravatur) eis integrum juxta morem cuiuscumque Regionis.

5. Certas non habent fines.) Que Parochia certos fines non habent, illa pertinet populum & certas famulas ut diligantur, ut sacramenta non promiscuerintur.

Episcopus potest curam animarum toni Capitulo Cathedralis Ecclesiis incumbenter transfere, per vim unitiois personarum in personam seu Dignitatem ejusdem Ecclesie. Ita Congregatio mente Odoce 1586.

REMISSIONES.

* **Tentatisemque invicem unire.**) Vide Camillum Borrel, constl. 32. Aloys. Rio in sua praxi Curia Eccles. Neapol. dec. 1591. num. 3.

a. In Parochialibus estiam Ecclesiis, &c.) Vide Gurrier, praf. lib. 1. cap. 27. 17. num. 2. cum seqq. Mandoli, reg. 22. de Unione, q. 5. num. 3. ad finem. Gonzalez, ad reg. 3. Cantor. glori. 2. num. 20. & gloss. & 7. num. 61. & 62.

b. In uniuersis vero quibuslibet, &c.) Sacre Cardini Congregatio ita censuit: Parochia que certos fines non habent, sed certum tantum populum, & per certas milias diligantur, ulque adeo, ut Sacramenta promiscue nos non administrarentur, hoc Concilii Decreto utique non comprehenduntur, recte Gonzal. ad reg. 3. Canc. glori. 6. num. 6.

c. Monachorum.) Salvi & excipi uniones, que sunt pro fundatione, donatione, augmentatione, vel conservatore Collegiorum, & aliorum plorut locorum ad hanc Catholicam defensionem, & propagationem bona-

Sessione XXIV. Cap. XIV. de Reformatione. 337

bonatuarum actuum cultum, recolut Gonzal. reg. 3. Canc. gl. 5. & 7. n. 46.

¶ hoc ipsorum omnes be Cathedrales Ecclesias, &c.) Vide Elmann. de Relig. lib. 6. quaq; 2. num. 21. cum seqq. & num. 34. P. Azor. Moral. part. 2. lib. 7. c. 21. col. 886. & vide ad quid Flores Vasi, lib. 3. quaq; 23. num. 33.

† Marchesan, de commiss. sit. de commiss. appellas in causa pensionum p. 1. §. num. 93. & 94. cum seqq.

* **Decaurum centum.**) Juxta valorem ducatorum loci, in quo est beneficium; affirmant sacra Cardinalium Congregationes ut illic est, Leth. Zech. de Republ. Ecclesie, cap. 28. num. 4. pag. 12. Marc. decis. 41. Aloys. Rio in coll. decis. 34. coll. 725. in fine.

¶ Quod ad probationem valoris attenditur tempus quinque annorum ante, & quinque post, relevavit Samson. decis. 23. Seraphim. decis. 1540. Et quod huiusmodi valor beneficij probandus est de tempore priviliorum, & non sufficit probare de antiquo tempore, affectum Statil. Pacific. decis. 35. Versal. decis. 320. pars. 3. & non sufficerent probationes per famam, affectus Farin. decis. 39. Et probationem debet esse concludentem, quod feliciter remanserunt centum lib. pro Parochio, resolvit Ror. divers. decis. 280. & decis. 282. lib. 1.

* **A quo solo licet Secretarium iusfigiunt.**) Vide Navar. in cap. placitis de penit. dig. 6. ex num. 7. 5. Didac. Spino in suo precistam. gloss. 2. 5. princ. num. 41.

¶ Vide anno ad hoc caput in appendice sub discussione 8. & 21. Card. de Luca.

CAPUT XIV.

In nulla provisione, seu admissoine ad possessionem cuiuscumque beneficii aut distinctionum, sicut ulta fructuum deducationes convertible in usus non possit: confunditibus laudabilibus exceptis, & per Episcopum probatis: cuius est cognoscere de statutis, constitutionibus, &c. contra vires.

a. IN pluribus Ecclesiis, tam Cathedralibus, quam Collegiatis, & Parochialibus, ex eis constitutio- mibus, ut ex prava confusione,

Congr. Trident. cum Gall.

* T. q. r. et
cam Grec. Tolos. &
can. 3. c.
cum sem-
pre de
mon. ex
tra.

DECLARATIONES.

1. Ut in electione, presentatione, &c. Episcopus etiam cum contento Capituli haueat ne porret, ut aliquid minimum solvantur pro ingressu Canonis, hoc est enim prohibitum per Bellam. Pr. V.

2. Siue admissoine ad possessionem, &c.) Episcopus, ubi alias vigeat consuetudo, ut qui-

X qui-

quisvis Canonicos pro introitu ad possessionem admitteret omnes fructus sue prebendariae per triennium, non potest cum consensu Capituli & Canonicorum statueri, ut quilibet Canonicus provisus a Papa in capienda possessione vice superfluirum fructuum solvit eidem fabrica, seu facultas seura quinque: provisus vero ab Ordinario seu decem:

Valeat Confutatio facta per Episcopam & Capitulum post Concilium Trid. ad solvendam certam quantitatem rationes nocturnae possessionis Episcopatus, Canoniciatum & dignitatem, integre cedar in fabricam, nihil autem ex pecunia notariorum, curtoribus, campanaris, aliis. Ecclesie ministeriis, quibus alias constituta sunt salario, attribuendum.

Pro admissione in possessionem Prepositura non potest Capitulum Collegiatum quicquam exigere ab eo, cuius nomine adcepit sicut possessor, nisi ex aliquo legi vel consuetudine id in aliquo pio usus ergordum est, & si quid ab illo actuatum est, debet eidem ab eodem Capitali restituiri.

3. *Deductiones ex fructibus.*) Per hoc decretum prohibentur capi illi fructus primi anni, qui aliquibus in locis solvebantur de omnibus beneficiis decanis. Itaque Episcopus non potest primi anni fructus aliquius beneficii sibi remitte vel attribuire pro datione possessionis; & qua legitime ab eo possitis eis.

4. *Solutions.*) Dulciora multa seu bona intelliguntur esse de genere prohibitorum a Concilio Tridentino: hos cap. ab aliquo Capitulo exigendum pro admissione in possessionem aliquius novi Canonici beneficii. Antefera autem in receptione aliquius in Canonicum dulciora aut similia exigenda, tandem a Pontificis officio exercito maneat suspensus, donec satisfactio pravia per Seden Apostolicam illi suspensus relaxetur. Capitula vero & Collegiate quacumque Ecclesia subiacente interdicto, & singulare persona exemptione incurvant sententiam Pontifici referatam, solo mortis articulo excepto. Propterea Juramenta de dulcioribus praefatis, sum traxi, neconon ipsi jurantes in excommunicationem jam dictam induint, Pius V. sic statuit in Bulla, quia *Incepit: Durum nimis, publicata die Kal. Junii, 1570. Neque vero cuiusvis praetexta statui etiam, ex urgenti causa fasti pro bono Ecclesie, potest cogi novus Canonicus aliquid solvere pro debitis antiquis*

Ecclesia sua, etiam contraria pro resuante & melioratione honorum, & hoc, attenta Bulla Pii V. & declaratione Iugis Decreti.

Interponatur.) Neq; hoc Decretum, neque Bulla Pii V. statua hac eadem ex eius comprehendendunt statua Ecclesiastica devenienti per annum, vel aliquod tempus, & nihil percipiendi interim de mala gratia, nisi peracto integrō Decreto servato, idque post obitum hæredibus debet, cum potius sit differe quam reire.

Conseruiden Ecclesia Melphitensis auctoritate Apologetica Leonis X. confirmata, scilicet ut presbyteri & Canonici si paricipatione massa communis ipsius Ecclesie non admittantur, nisi prius in Annalib[us], Subdiaconatu, & Diaconatu, videlicet in quolibet ex dictis Ordinationib[us] per triennium, & in fæcundiori per 10 annos dicta Ecclesiæ inferioriter, Congregatio respondit: sublaram non esse per Constatum hic, aut per Bullam Pii V. habet eadem ex editam. Comprehendunt autem statua Ecclesiastica devenienti per annum vel aliud tempus, & nihil percipiendi interim de mala gratia, nisi peracto integrō Decreto servato.

Comprehendunt etiam hoc decent, quicquid solvitur pro Missis novis mandatis in Ecclesiis recepitis, ut quis almiratus ad portiuncula fæcordialem, et tales solutiones cedent in pios omnes non enim sunt beneficia, sed potius operant ad avaritiam, ut *Sess. 22. cap. de observando & evitando in celebratione Missarum*, fatis declaratum est.

5. *Ex landib[us].*) Sed non contenta laudabiles, que sunt pro infrauera vel reparacione mensis capitularis, cedent tamen in utilitate Capitalium singularium: sed si exstat tali confusione vel fructus, puta cujuslibet prestitum demandandi postquam vacavit, cedent in utilitate mensis Capitalis, ratis unius conlectuendo per hoc decretum non est fabulata.

Et ita censuit Congregatio in una sententi.

Et ita censuit Congregatio in una Prelativa, confutendum, quia id, quod a recepto in Canonicum solvebatur, convertau in reparacionem & infrauacionem molendinorum mensis Capitalis, etiam ab hoc Decreto reprobata.

RE-

REMISSIONES.

* Vide Guttier. *Canon. quinta. lit. 1. cap. 29. num. 27. cum multis seqq.* * Vide etiam omnino Rotam novil. 660. in recollectis a Farinacio.

¶ Mandat Episcopus, &c.) Vida Navar in traffis de Orate, cap. 7, num. 30. & in Missel de Pfalz & Roario, Missel, 6. num. 3. ¶ cons. 7. de Simonia in 2. edic. Cicer. ad l. 1.5. verbo *Por premis.*, tit. 17. pars. 1. Et Emmanuel in addit. ad Bellam Crucis fol. 213. Cened ad Dicit. coll. II. 16. num. 1. ubi etiam resolvit velut confutendum, ut Canonicos de novo retupet solvit certam pecuniam operi pro vel capa.

¶ Sacra Cardinalia congregatio ita censuit. Dulciora multa intelligentur esse de genere prohibitorum a Concilio Tridentino cap. 14. *Sessione 24.* ab aliquo Capitali, exigendum pro admissione in possessionem aliquis novi Canonici, refert Zerol. in *præf. Episcop. pars. 2. verbo*, *possesto beneficii*; *Si. 5. in fine.*

unire; vel si hac ratione provideri non possit, 5. aliquibus ex iis superfluis, cum patronorum consensu, * fi de jurepatronatus laicorum sint, quarum fructus & proveniens reliqua rum præbendarum distributionibus quotidiani applicentur, & eos ad pauciorum numerum redire; ita tamen, ut tot superflui, que divino cultui celebmando, ac dignitatibus Ecclesiæ commode valeant respondere: non obstantibus quibusunque constitutionibus, privilegiis, aut qualcumque reservatione generali, vel speciali. 6. aut effectione 7. neque predicte uniones, aut suppressiones tolli, seu impediri possint ex quibusunque provisionibus, etiam vigore reformationis, aut quibusvis aliis derogationibus vel suspensionibus.

DECLARATIONES.

1. Adeoque sensus sunt præbenda.) Per hoc Decretum non licet Episcopo unire beneficia Capellaniis etiam Cathedralibus, eo quod habent tenues redditus, cum hoc decretu loquuntur soluimus de præbendis. item neque facilius aut fabricis uniones fieri possunt.

Distributionibus quotidianis.) Idem licet censuit Congregatio, quando nulla iure Distributiones & præbenda tenues, vel e contra, sic etiam ut hujusmodi anno iuxta locum præceptum fieri possit pro distributionibus quotidianis, dummodo tenues sit præbenda; fecerit servandum esse decreum *Sess. 21. cap. 3.*

2. *Sufficiendo decenti Canonorum gradui.*) Non licet Abbatii exemplo collegiales insignibus, ubi frequentes, 1. adeoque tenues sunt præbenda simu cum distributionibus quotidianis, 2. ut sufficiendo decenti Canonorum gradui pro loci, & personorum qualitate non sufficiant, cum contentu Capituli aliquibus ex iis superfluis, & eorum fructibus & provenientibus aliquarum præbendarum distributionibus applicant, eas ad pauciorum numerum reducere.

Congregatio censuit, proposito quod dignitas Archidiaconatus non habeat votum

Mediolanensis.
4. Dec. 1592.

sup.c.12. 4 IN Ecclesiis Cathedralibus, & (a) Collegiales insignibus, ubi frequentes, 1. adeoque tenues sunt præbenda simu cum distributionibus quotidianis, 2. ut sufficiendo decenti Canonorum gradui pro loci, & personorum qualitate non sufficiant, cum contentu Capituli aliquibus ex iis superfluis, & eorum fructibus & provenientibus aliquarum præbendarum distributionibus applicant, eas ad pauciorum numerum reducere.

Y 2 in

in Capitulo, nec reditus ex mensa Capitulari, sed dumtaxat fallum in choro, non licet Episcopo per unionem cuiuscumque beneficii simplicis illius remunari provideat.

3. *Licet Episcopis.*) Episcopus ergo potest, sed non tenetur unde Metropolitanus non potest id suppleri.

Congregatio Concilii censuit, verba alia, licet Episcopis cum consensu Capituli, contenta in cap. 15. Sess. 24. esse intelligenda de consensu Capituli illius Ecclesie, in qua fit redditio Præbendarium.

Licet Episcopis.) Capitulum sede Episcopali vacante non potest supprimere quodcumque beneficium, & sibi unire.

Hoc decretum non habet locum in suppressionibus ad tempus, sed perpetuus.

Hoc Decretum locum non habet, si post distributiones sunt tenues, tunc Episcopus dumtaxat uti potest remedio cap. 3. Sess. 21.

4. *Aliquot simplicia beneficia.*) Congregatio censuit non comprehendendi Dignitates.

5. *Aliquibus ex iis supplex.*) Ob tentacitatem præbendarum Episcopos aliquos eorum suppliciter potest cum consensu Capituli. Atque Presbiteri Collegati Ecclesiæ tenuerunt præbendarum supplicationem facere non potest, tunc sit exemplum, & Ecclesia sit insignis: enim hoc loqui Episcopis Concilium concepit, & quidam cum consensu suorum Capitulorum. *Supra hoc cap. 6. Subfinendo.*

6. *Aut affectione.*) Idem servandum hic, quod sanctora mem. Pius V. & S. D. N. Gregor. XIII. decreverunt in unionibus fagi seu facientiis seminariorum, vide quod uniones de beneficiis referatis validi sint, si modo facte fuerint ante ipsorum vacationem; quod si post vacationem fieri terpiantur, nulla sint, & provisi a Sede Apostoli, mitti debent in possessionem dictorum bonorum.

7. *Negat prædicti uniones.*) Uniri possunt simplicia beneficia viventium propter senitatem præbendarum, haec tamen præjudicio ea obtinentium, tervara forma hujus Decreti, sed si beneficia viventium contingat resurgere, & refugientem per Sedem Apostolicam admitti, uno pro ille vice suspenditur.

REMISSIONES.

* Vide Zerol. in præs. Episc. p. 1. verbo Unio, §. 7. vers. Secundo. Scip. Grat. discept. forens. 278. num. 34. & Camil. Bonell. conf. 32. num. 17.

2. *Licet Episcopis.*) An etiam Vicarium Negant, cum unice sit alienata, & habeatur utre gravi, & referata: Rebuff. in præs. benef. tis. de forma Vic. Archig. & aliorum lib. p. 1. num. 102. & in me. de Union. benef. num. 37. Sbroz. de episc. Vic. lib. 2. qwest. 113. Steph. Grat. de cap. 278. num. 33.

3. *Cum consensu Capituli.*) Quod in consensu potest post Unionem intercessio, tenet Steph. Grat. dict. cap. 278. num. 30. ubi etiam resolvit, nullitatem unionis ob defectum consensu Capituli a ratio potest opponi, cum haec exceptio illis concedatur. ¶ Sed videlicet Rice, in fama præv. curia. Eccles. Neapol. in deß. 47. & seqq.

4. *Et his unius.*) Ut singulis præbendarum beneficiis uniantur, non omnibus simul indistincte unum, aut plura, resoluta Steph. Grat. discept. forens. cap. 278. num. 34. in fin. Gonzal. Ad Reg. 4. Cons. gloss. 37. num. 25, ubi etiam resolvit Consilium in praefatis non concedere facultatem uniendo mensa capitulari, sed tenendum præbendas singulorum Capitularium, quod etiam affirmat Aloy. Rice, in collect. doct. p. 4. collect. 1067. in fine.

5. *Cum parvorum consensu.*) Vide J. Aloys. Rice, in iuncta præs. cur. Eccles. Neapol. dict. 46. ex num. 1. Lambertini de part. patr. lib. 3. qwest. 6. art. 2. Dodr. cons. 20. tertio quinto respondetur.

6. *Eos ad paciorem numerum reducere.*) Vide Zerol. in præs. Episc. p. 1. verso. Beneficia, §. 1. versi. Undecimo, ibid. ad digitates, & ibi. quinto.

CAPUT XVI.

De Constitutione Vicarii, & Oeconomia sede vacante ad Capitulum pertinente.

1. a. *Capitulum.* (a) Sede vacante, Cui ubi fructuum percipiendio ram ei mibus incumbit, Oeconomum unum, vel plures fideles ac diligentes.

Sessio XXV. Cap. XVI. de Reformatione, 341

decernat, qui rerum Ecclesiasticalium, & prouentuum curam gerant, quorum rationes ci, ad quem pertinebant, sint reddituri. 2. b Item Officiale seu Vicarium * infra octo dies post mortem Episcopi constitutere, vel existente confirmare omnino tenetur, qui 3. z. & &c. saltem in jure Canonico fit Doctor, vel Licenciatus, vel alias, quantum fieri poterit, idoneus: si fucus factum fuerit, (b) ad Metropolitanum deputatio huiusmodi devolvatur. * Ec, si Ecclesia ipsa Metropolitanam fuerit, aut exempla, Capitulumque ut præstert, negligens fuerit, tunc antiquior Episcopus ex Suffraganeis in Metropolitanana, & propinquior Episcop, in exempta Oeconomum, & Vicarium idoneos possit constitutere. Episcopus vero ad eandem Ecclesiæ vacancem promotus ex eis, que ad eum spectant, ab eisdem Oeconomio, Vicario, & aliis quibuscumque officiis, & administratoribus, 4. qui, Sede vacante, fuerint a Capitulo, vel ab aliis in ejus locum constituti, etiam si fuerint ex eodem Capitulo, rationem exigat officiorum, iurisdictio- nis, administrationis, aut cuiuscumque eorum munieris, postisque eos punire, qui in eorum officio, seu administratione deliquerint: etiam prædicti officiales, redditis rationibus, a Capitulo, vel a deputatis ab eodem, abolitionem, aut libertatem obtinuerint. Eideam quoque Episcopo tenetur Capitulum de scripturis, ad Ecclesiam pertinentibus, si qua ad Capitulum pervenerunt, rationem reddere.

DECLARATIONES.

1. *Capitulum Sede vacante.*) Portionarii, quia non sunt de Capitulo non comprehenduntur sub hoc Decreto. Neque Clerus potest se cum Capitulo, ad hoc ingredi, ut officialem continuat, aut confmet.

Conc. Trid. cum Gall.

Congregatio Concilii censuit, ex Decreto Pasmo. to Concilii cap. 16. Sess. 24. a Capitulo Sede vacante unum tantum Vicarium esse eligendum, ceteros non esse ex Decreto substatu conseruidem duos, aut plures elendi, prædicti immemorabilem.

Congregatio Concilii censuit, existenti bus Doctribus in Capitulo, necessario unum ex illis in Vicarium esse eligendum, alioquin deputationem ad Metropolitanum devolvit.

Congregatio Concilii censuit, Capitulo ad libitum posse amovere Vicarium, alias per ipsum electum, & confirmatum,

tempore intra octo dies alium constitutere, alioquin devolvit jus deputandi Vicarium ad Metropolitanum, ac si Ecclesia ipsa Metropolitanana fuerit, ad antiquorem Episcoporum.

2. *Item Officiale.*) Non est de necessitate, ut is, qui assimilatur in Officiale, sit de gremio: si tamen adespici idoneus, carceris paibis efficit præferendum.

Capitulum non potest elegere Vicarium ad vicariandum Directorem abique Vicario.

Ad Vicarium spectat obire illa omnia, que ex concilio pertinent ad Episcopum occurrente vacacione Parochialis, justa cap. 18. sess. 24. de Reform. Quare idem Vicarius abque Capitulo Parochialibus vacancibus deputabit idoneos Vicarios, & proponet edita ad concussum.

Dubitatum fuit, an Vicarius in viu illius decurri a Capitulo confituros, tenetur procedere cum adjunctis vel fine, iuxta cap. 6. Sess. 25. Et fuit refutatum die ultima Martii, 1588, quod si Episcopus, dian vivet, habebat auctoritatem procedendis fine adjunctis, etiam potest Vicarius: si minus poterat procedere Episcopus fine adjunctis, ita nec posset Vicarius.

Off. dies.) Capitulum ad libitum potest amovere Vicarium, alias per Episcopum electum, aut confirmatum, dummodo intra octo dies alium constitut: alioquin devolvit jus deputandi Vicarium ad Metropolitanum.

Censuit Congregatio, facta electione Officialeum non posse ad libitum eos revocare & novos constitutere, nisi vel Oeconomum, vel illos Officiales, quos etiam vivere Episcopo Capitulum possit deputare.

3. *Saltem in iure Canonico fit Doctor.*) Vicarius vacante Episcopali Sede omnino debet eligi Doctor vel Licenciatus, si in Capitulo aliqui graduati erant: si minus, possunt eligi alii idonei, licet non sint graduati. Quinquo si Episcopus mortuus relinquit

Y 3 VI

Vicanum, quem elegerat, cum non esset Doctor, Capitulum non debet necessario contumare, sed alium, qui sit Doctor, electore potest.

^{9. Sep.} Congregatio Concilii censuit, licet Vicario Capitulo fide vacante institue p[ro]fessum a patr[on]o.
^{1594.}

Congregatio Concilii censuit, non esse de necessitate, ut Vicarius eligatur de gremio Capituli; certe tamen paribus praefundunt illi Capitularem, & ex parte Doctoribus, vel Licentiatus, in jure Canonico eligendum in Vicarium Doctorum, si Vicarius Licentiatus in ipso jure Canonico, alias sufficiere ut eligatur, q[ui] in quantum fieri possit, idoneus sit.

^{11. Nov.} Congregatio Concilii censuit, emolumenta tempore vacationis dñe Episcopalis obvenientia ex jurisdictione & sigillo, aut alias undeconcupis, quia ad Episcopum Ecclesie non vacante permissum, ad Capitulum minime spectare, nisi ex Apostolico privilegio illi concessa fuissent, sed debere futuro Episcopo reservari, ex his tamen emolumenta deducendum est rationabile salarium Vicario constitendum, & perfundendum, quod si ex privilegio Apostolico Capitulo competenter, non posse Canonicos, si Regulares sint, & tria viae emiserint, inter illa dividere.

Si plures ad officium Vicarius a Capitulo assumerentur, qui in controvertia reperieruntur magis idoneos, & habuerint has qualitates Concili Trid. remanere debet, & ceteri removendi sunt. Et quia erat dubium, an id extenderetur etiam ad Ecclesiasticam Collegiam defuncto ejus Prelato, qui ordinariam jurisdictionem, & omnina iura Episcopalia habebat; Congregatio die 22. Septemb. 1585, censuit negative, quia si non est necesse, ut hic Prelatus moritus sit Doctor, ut dictum est supra cap. 12. presentis sessionis, ergo neque Vicarius ejus.

4. Qui sede vacante surunt a Capitulo.) Capitulum Sede vacante potest eligere arbitros ad cognoscendum de causis suscipiendum, quo contra Vicarium ab ea sede vacante deputatum proponatur, eo modo, quo Episcopus potuerit.

Fuit dubitatum, an si iste Vicarius allegaretur suspectus, possent eligi arbitrii? Et resolutum fuit die ult. Martii 1585, quod non, sed recurredunt esse ad Capitulum tamquam ad Superiorum.

^{8. April.} Congregatio Concilii censuit, Episcopum per se rationem administrationis officiigelli a vicario Capituli, fide vacante constituto, exigere, atque aliquius delicti competrere, sibi tributa decreto Concilii 16. Sess. 24.

Congregatio Concilii censuit, licet Vicario Capitulo fide vacante institue p[ro]fessum a patr[on]o.

IItem Capitulum fide vacante potest fide vacante potest. Ata mentione Vicarii vel aliorum Officiorum illos cogere ad reddendum rationem administrationis, cosque pro culpa punire, non tamen impetrare futurum Episcopum, quin ex hoc Decretu ab eisdem exigat rationes actionum, quas Sedz vacante fecerint, & eos punire, etiam si a Capitulo fuerint absolvuti.

Congregatio censuit, Episcopum in Capitali exceptio, si velite rationem exigite ab Officioribus ex gremio Capituli deputatis. Sede vacante corrum offici & administrationis, non tenent procedere cum audiunt ex forma cap. 6. Sess. 25, nisi vellet criminaliter ad eorum punitionem & correctionem procedere.

REMISSIONES.

^{12.} Vide Gig. de Penitentia, quest. 65, num. 12. Covar. in cap. Relatum, in 2. num. 3, de Tofana. P. Azor. infis. Moral. p. 2. lib. 3. cap. 37. col. 349.

5. Item Officiale seu Vicarium infra ista dies, &c.) Vide Zetol. in praxi Episc. p. 1. verb. Capitulum, §. 3. p. 84. Steph. Quaranti, in summa Bullarii, verb. Capitulum. Sede vacante, vesp. 12. Quarto, p. 200. mil. 142. ibi verum. Ubi etiam relinquit, quod stante præficatione termino dictum, infra quem Capitulum cogitur Vicarius eligere, ipsum Capitulum debere administrare, & in ver. Sede dubitatur, dicit, quod si aduersit discordia inter Canonicos in electione Vicarii, & plures ad hoc officium affluerentur, magis idoneus, & habent qualitates Concili, remanere debet, ceteris removendi: Et in vesp. Tertio dubitatur, in num. 3. afferit Vicarium constitutum a Capitulo Sede vacante posse revocari ab eodem Capitulo durante dicta vaccinatione, idem tenet Zetol. in praxi Episc. p. 1. verb. Fletrius, §. 21. verb. Secundum dubium, ubi id ampliar, etiamini Canonici justulent, vel promissemus sub certa pena cum non re vocare.

* Vide Pavin de postestate Capituli, Sede vacante p[ro]p[ter]e, quest. 10, num. 1. 2. & 3. Jo. Bonaria de appellata a Vicario ad Episcopum quest. 1. num. 102. & 103. Mafred. dec. 236. n. 5. & 6. p. 1.

* Qui saltem in jure Canonico sit Doctor.) Quaranti. d. verb. Capitulum, Sede vacante num.

Sessio XXIV. Cap. XVI. de Reformatione. 343

nam. 7. ves. In causa vero refutavit, quod si Salzed. ad Bern. cap. 75, in gl. verbo, dispensatio Soarez de Paz, in praxi rom. 1. temp. 1. non fuerit Doctor, potest Capitulum in ipso actu deputationis dare ei consulendo Doctorum; aliquo poterit ipse Vicarius eligere confutatorum sibi bene vivum, paribus non subsistendum in casibus, in quibus eo opus erit.

† Vide Peregr. 200. p. num. 19. vol. 2. Marc. Ant. Genclini in tract. de Eccles. quæst.

61. num. 2.

¶ De Vicario Episcopi ultra Doctores in it. de offic. Vicar. lib. 6. agunt late Angel. Sylvest. Roell. Tabien. Arnul. & alii Summaris verb. Vicarius Berachas de Episcopo lib. 4. part. 7. v. de Vicario Episc. Rebulli, in praxi 16. de Vicarius Episc. Leli. Zechi de Repub. Ecclesiast. cap. 23. de Vicario Episcopi. Guttier. Canon. lib. 2. cap. 17. Jacob Sbrozzi in tract. de Vicario Episcopi. Zetol. in praxi Episc. p. 1. verb. Vicarius.

* An Vicarius Episcopi debeat esse clericus latenter nomine Tonifera? Affirmat Molin. de Primum. lib. 3. cap. 25. num. 15. P. Sanchez lib. 3. disp. 10. num. 1. D. Guttier. tract. de Marini. cap. 69. num. 16. & Rebulli deputatione. P. Rodriguez in fama lib. 7. cap. 21. §. 5. in glossa lib. 5. ubi dicit non expirare de pe. se mortuus Episcop. sed per Capitulum Sede vacante deponi. Unde valere gesta a Vicario ignorante mortem Episcopi longe distillans, resolvit Stephan. Grat. discept. forens. cap. 18. num. 50. P. Sanchez lib. 3. de Marini. disp. 22. n. 59. & disp. 30. num. 4. Guttier. d. cap. 60. num. 18.

* Ad Metropolitani deputatione bishofmo di devolutorum.) Vide Soarez de censor. disp. 7. setc. 3. num. 14. Naborn. ubi supra p. 1. num. 123.

Vide annotat. ad hoc cap. 20. in appendice sub difensori 31. Card. de Luca.

C A P U T XVII.

Singula singulis personis conseruantur beneficiis Ecclesiastica, obtinenti ramen insufficienti conscribi potest aliud complexus: dummodo utrumque personalem residuum non requirat. Obtinentes plures Parochias dimittant, utram voluerint, & alteram teneant, &c.

x. a. CUM Ecclesiasticus (a) ordo ^{Nic. C. 15.} pervertatur, quando unus plurim officia occupar Clericorum; fandæ facies Canonibus cautum fuit, & neminem oportere in dubius Ecclesiæ conscribi; verum quoniam multo improbe cupiditas affecta scipios, non Deum, decipientes, ea, que bene constituta sunt, variis artibus eludere, & plura simul beneficia

non ignorare, de prob. cum

^{aeg. sup.} obtinere non erubescunt; sancta Syno-
cl. &c. debitis debitan regendis Ecclesiis disci-
plinam restituere cupiens ; presenti
decreto, quod in quibuscumque perso-
nisi quoque titule etiam Cardi-
nalatus honore fulgeant, mandat ob-
servari; statuit, ut in posterum unum
tantum beneficium Ecclesiasticum ^{§. 2.}
singulis conferatur; quod quidem si
ad vitam ejus, cui conferatur, & honeste
sufficiat non sufficiat; [¶] t. 3.
lacet nihilominus aliud simplex & suf-
ficiens, ^{4.} &c. dummodo utrumque
per personam residientiam non re-
quirat; eidem conferri. Hacque non
modo ad Cathedrales Ecclesiias, sed
etiam ad alia omnia beneficia tam
secularia, quam regularia quacumque
etiam ^{5.} &c. commindata, perti-
nente, ^{5.} cuiusunque tituli, ac
qualitatis existant. [¶] Illi vero ^{6.} qui
in presenti plures Parochiales Eccle-
sias, aut unam Cathedram, & aliam
Parochialem obtinent; ^(b) & cogantur
omnino, quibuscumque dispen-
sationibus, [¶] t. uniuersis ad vitam
non obstantibus, ^{7.} una tantum Paro-
chiali, vel sola Cathedrali retenta,
alias Parochiales, ^{8.} infra spatium
sex mensium ^{9.} dimittere: aliquoquin
tum Parochiales, quam beneficia o-
mnia, que obtinent, ^(c) ^{10.} u. &c.
bibit, qui jure vacare censeantur; ac tam-
quam vacanciam libere alii idoneis con-
ferantur; nec ipsi ante illa obtinentes
tuta conscientia, fructus post dictum
tempus retincent. Optat autem sancta
Synodus, ut resignantium necessitatibus
commoda aliqua ratione, prout
summo Pontifici videbitur, provi-
deatur.

^{c. exccr.}
^{b. sup. ref.}
^{7. de ref.}
^{6. 4.}

^{10. &c.}

^{11. bibit.}

^{12. trav. com.}

^{13. tit. de}

^{14. prob.}

DECLARATIONES.

^{1. Cum Ecclesiasticis Ordo pervertatur.})
Nos comprehenduntur dignitatis cum Ca-
nonicatu, que nullus, vel tenues habent
fructus, liceat habentem in choro,
quando ex confucione per Canonicos ob-

tineri solent iuxta cap. 1. de confucione, in
6. Item dignitas cum beneficio curato ab
que dispensatione Apostolica ante Conci-
lum potius obtineri. *Intra huc cap. 5. ha-
bens legitime.*

Congregatio Concilii censuit, confucio-
nes permittentes, ut in eadem Ecclesia 11. Jua-
gnitis cum Canonicatu per eundem obti-
neri & retinere possit, non censeri derogato-
rum ex decreto Concilii Tridentini, cap.
17. *Sess. 24. de Reform.* ubi disponitur bene-
ficii beneficium competens, non posse con-
ferti alterum.

Capellania, cui adjunctum est unus de-
sideriendi in Choro; obtineri non potest
cum Canonicatu, per hoc Decretum, etiam
habent tantum omnes celebrandi Mis-
sas; cum enim est sub eodem recto, opus

est dispensatione. Attamen qui regredie-
tur habet ante Concilii publicationem ad Paro-
chiales Ecclesiias, vel ad Canonicatum &
post Concilium obtinet vel Canonicatu-

m, vel Parochialem, vel ante obtinebat
sime, non est molestandus, si post Concilium
facto loco regredi vult, obtine
utrumque beneficium, ea tamen lege, ut
resideat in Parochiali annulis distributionibus
quotidianis pro tempore, quo in Canonicatu
non deserviteri. *Hoc sepe dictum.*

^{2. Singulis confertur.}) idem intelligi-
tur cum effectu, ut unus potius retinetur,
quia Ordinarius potest inducere praeser-
tam, vel conferre aliud beneficium incom-
patibile, vel ratione residientia, vel ratio-
ne sufficientia, dummodo habita posses-
sione pacifica secundi beneficii dimittit
primum.

Congregatio die 2. Februario, 1528. idem
dicti levandum esse in beneficiis, que sint
dixit paternoster, & in quibus non fit col-
latio, sed instituto.

<sup>3. Lacet nihilominus aliud simplex suffi-
cienter.</sup>) Episcopos habent unus simplex
beneficium, quod non sufficit ad eum su-
fficiationem, potest etiam aliud conferre
circa dispensationem Apostolicam & ha-
benti beneficium sufficiens, potest conferre
aliud, sed habita possessione secundi bene-
ficii sufficiens, vacas primum sufficiens.
Supra hoc cap. §. Singulis.

Congregatio censuit, quod si habent ^{12. Jua-}
unum beneficium sufficiens, aliud sufficiens ^{13.}
ab Episcopo fuerit collatum, habita paci-
fica possessione secundi, vacat primum suf-
ficiens.

Episcopus potest conferre secundum be-
neficium, si primum non sufficit ad suffi-
ciationem: sed si duo non sufficiunt, non
potest

potes conferre tertium absque dispensatione
obtinuit unum Canonicatum ab Ordinario, &
unam Parochialem, dummodo residet in
Parochiali, ex Bulla Pii V.

Distributiones quotidiane cuiuslibet Cap-
tulationis arguit residientiam in choro,
ideo hujusmodi Capellania incompatible
est cum aliis beneficis residientiam requi-
erentibus.

Congregatio Concilii censuit, obtinuit ^{17. Mart.}
Beneficia etiam curata aliis beneficiis an-
nexa transirent in simplicium naturam,
dummodo accessorie sint unita, & illorum
cura per Vicarium ab Ordinario positum
exercutatur.

Plura beneficia non possunt obtineri,
licet simplicia sint, sic dispensatione Pa-
pa, intelligi sub eodem recto, & reque-
sitione residientia.

Congregatio Concilii censuit, qui dis-
pensatus est ad beneficia, dummodo plu-
ra simili non sint, non posse obtinere plu-
ra, quam unum, quamvis illud ad vitam
obtinat, sed potest utramque retinere, cum
Monasteriorum quaevis curata habeant
autem ¹⁵⁹⁴ appellatione Parochialis hoc cap.
non comprehendantur.

Hoc Decretum licet dicatur in presenti li-
gare, intelligi tamen Kal. Maii anni 1594.

^{6. Qui in presenti plures parochiales.}) Sub
hoc cap. non comprehenduntur qui cum Paro-
chiali obtinent dignitatem & Canonicatum
habentes curam annexam.

Dignitas Ecclesiae collegiae, cui a principi-
o cura animatum in juncta est, a illi principi
capite inninet, & non accessorie, compre-
hendetur in hoc Decreto.

Qui unam habet Parochialem cum fradi-
bus, & alteram cum nido titulo, unam ex
his tenetur, quam velim dimittere. Itemque
habens duas Parochias, quarum altera est
beneficio simplici, vel dignitati in perpetuum
unita, alteram dimittere tenetur.

Cum eo, cui non est constitutum falarium,
sunt dispensatum, ut plures possit retinere,
quando timeat, ut Parochiales perveniant
ad manus hereticorum.

Habens unam Parochialem, & titulum al-
terius, cuius fructus omnes alteri sunt reser-
vati, alteram dimittere tenetur.

Ordinarius potest Ecclesiam Parochialem
habentem alteram Parochialem conferre, sed
potest adepitionem possessionis pacifica secun-
da vacabit prima.

Regula de Triennali non habet locum
contra Decretum hujus cap. quia illa regula
requirit titulum coloratum.

Unam Cathedram ac aliam Paro-
chiam habens: Item habens Episcopatum &

Parochiale, quam resignate non potest, quia est de jure patronatus, nihilominus unam dimittere tenetur ex iis duobus beneficiis.

In habentibus Parochias, & in quibus alii habent regres vel auctoritatem, dum cognatur resignare, dandae est opio regresario, ut vel cedenti sibi Parochiam solvatur tandem pensionem, vel parvatur resignare alteri cum sufficiencia regresus.

7. *Una tantum Parochiali.*) Episcopi Cremonensis petitio, ut quidam presbyter duas obtemperantes Parochias, alteram centum eurosum, ex quibus solvit pensionem 56, alteram reservatis patrum omnibus fructibus possit utramque retinere, penitus est a Congregatione rejecta.

Petito etiam de duabus Parochiis, quam altera est litigiosa, ut possit qui utramque retinere, usque dum alterius lis terminetur rejecta est a sacra Congregatione. Unde & penitus ut ex quacunq; Parochia, cum cesserit duabus, & sibi unato reservari tunc. S. Columbani, licet ritulum retinere, responsum est ut titulum relinquat, nec accedit.

Habens legitime duas aut plures dignitates non curias & Parochiam suam curatam, unam solam retinete potest.

Non tenetur quis alterum dimittere si habeat Parochiam & Canonicum observatum ante Concilium, sed tenetur redire in Parochiali, etiam in fundatione Canonicae caveatur, quod illum obtemperans sit ipso jure privatus, si per 30 dies absens fuerit.

Papa astante personarum & locorum qualitate dispensat, ut unice eidem Parochialis & Canonicus simul conferatur, si unique interire bene potest.

Licer alias refolucionum fuit in certo capitulo, quod habens ante Concilium duos Canonicos, quibus singulis ester unita Parochialis, per hoc Decretum non tenetur ad alienum dimissionem: nihilominus pro absoluta resolutione contrarium est verius, videlicet quod alterum dimittere tenetur.

Habent Parochiam cum datur Canonicum Cathedrals, si duo illi menses sint elapsi non sua culpa, quibus debet dimittere Parochiam, conceduntur ad dimittendum aliis menses.

Dum hoc Decretum loquitur de beneficiis pluralitate tollenda, scire oportet, quod ante Concilium non erat necessaria dispensatio pro retentione Parochiam cum Canonico, & quod si jam habent

Parochiale Canonicus conferatur, ad eam pra possessione Canonicus vacat Parochialis.

Habens Canoniticum & duo simplicia beneficia Ecclesiastica, quorum omnium annui redditus secundum communem estimationem non excedunt scita 125, non prohibetur a Concilio, quin ea omnia retinere possit. Et Concilium Tridentinum prohibens, quod habens Canoniticum possit acquirere Parochiale, & e contra, non cogit, ut quis regrediat alterum duorum jam acquisitorum legitime.

Residens in Prioratu, qui curam haberet amarum, retinere possit Canonicum & beneficium simplex, sed beneficio simplici per alium inferiori debet.

Qui imperaverit per novam provisionem, Narbonensem Archidiaconatum, & obtemperare alterum Archidiaconatum Aconitanum, cum non possit possidere Narbonensem de potentia intrisi, cum quo litigabit, praeiure ne prius Aconitano, sed hujus petitio ad S. D. fuit reiecta.

Nominatus a Rege Gallie ad Episcopatum Malliensem vacante per obitum, petitio expedita una cum retentione duorum Monasteriorum, quae commendata obicitur, ut datur auctorito, quia ita confitenda in Gallia nullam nunc curam, nullaque iurisdictionem habent aut extente. S. Di N. putavit comparabilem cum Episcopatu.

Juxta decisionem Congregationis alias editam, qua dictum fuit post Canonicum ex confutidine Ecclesie in eadem obtemperante dignitate, obtemperare Canonicum, qui post Concilium inunctum est minus pensionari, non potest vigore dicta confitudinis obtemperans etiam dignitatem in eadem Ecclesia: tunc confunditur statim est interpretanda, & nemo potest esse triplex in eadem Ecclesia.

Habens Archipresbyteratum, si regressum habet ad Parochiale, quam obicitur ante Concilium, publicationem ex dispensatione tali, quod si regresus est contigit & ipsam Parochiam cum Archipresbyteratu possit retinere, si causas pradii regresus posse evenire, etenim post Concilium Tridentinum, potest retinere, sed tenetur in Parochiali redire, & non perdi quecumque Archipresbyteratus, nisi dilibitione quotidiana.

8. *Infra spatiis sex mensium.*) Licer habens duas Parochias infra sex menses alteram dimittere tenetur, favore tamen militiae S. Joannis Hierosolymitan, & quod si jam habent

aliquibus conciliis annus, si habent Parochiales in Italia; & si extra, fuit datuſ secundus annus.

9. *Dimissio.*) Etiam si Parochiales sint de jure patronatos Laicorum, quavis regresf, & etiam si, qui habet regredium, nolit praeferre conseruari: quia tunc facta ei oblatione resignationis cum honesta pensione (si noluerint acceptare) resignation fuit alteri, & regresf suspeditur usque ad cefsum vel decessum regnatarum.

Habens autem Parochiale, quam ex hoc Decretu dimittere tenetur, si ea est obligatio alteri ratione regresf, convenientius est primo iste habens regresf, an ipse cum aliqua pensione resignari referenda, Parochiali velit. Quod si eam recipere recutes, alteri resignare debet cum fulpensione regresf.

10. *Ipso vero vacare censeantur.*) Qui non dimittit unam ex duabus Ecclesias cuius intras tempus a sacro Concilio alignatum, debet condignas peanas subire & puniri, prout in eo statuerit.

Lib. 3. Decretal. de Præbendis & dignitatibus. Cap. 28.

Cap. Quia *Propositi* & *Substituti* & *Substitutus* & *Substitutus* c. 2.

DE multa providentia fuit in Lateranen-
sium Concilio prohibutum, ut nullus di-
versas dignitates Ecclesiasticas, vel plures
Ecclesiæ Parochiales recipiat, contra facto-
rum Canonico instituta: aliquo recipi-
ens sic acceptum amitteret, & largiendi
potestate conferens privaretur. Quia vero
proprietate presumptiones & quorundam cu-
piditatis, nullus haecens, aut rans de
predato flato fructus provenit, non evi-
dentes & expressius occurrerent cupientes,
prudenti decreto statuimus, ut quicunque
recepiter aliquod beneficium curam habent
animarum annexam, si prius tale benefi-
cium habebat, eo si ipso jure privatus,
& si forte illud retinere contenderet, etiam
alio spoliatur. Is quoque, ad quem prioris
spectat donatio, illud post receptionem
alterius libere conferat, cui merito vide-
rit conferendum; & si ultra sex menses
conferre distulerit, non solum ad alios se-
cundum Lateranensis Concilii statutum eius
collatio devolutur, verum etiam tantum
de suis cogitat proventibus in utilitatem
Ecclesie cogit est illud beneficium, affi-
gnare, quantum a tempore vacationis
ipsius continetur esse præceptum. Hoc
idem in personis eiusdem obseruantur, vel
conferre aliud beneficium incomparabile,

et de Concessione præbend. c. nullis.

**E. Decre-
to de Con-
cessione præbend.
c. nullis.**

et conferti tamem concurverunt in titulum
simplicis beneficii uni vel pluribus presby-
teriorum ad presentationem heredium live pa-
tronorum, & singula duorum aut unam
aureorum valorem non excedunt. Quod
decreatum Congregationis Sandifernensis
Dominus notari probavit, & placuit fer-
mari fylam Cancellarie, ut unica collatio
plura uni conferti possint in titulum
simplicis beneficii, refecit Garc. d. cap. 5.
num. 338.

et Singulis confundatur.) Vide Garc. d.

cap. 5. num. 23; ubi resolvit intelligi cum

effici, ut unum possit retinere, quia Or-

doianus potest instituere presentatum, vel

conferre aliud beneficium incomparabile,

vel

REMISSIONES.

• Vide Dionys. Carth. in tract. de pla-
vidatis benef. Hojed. edem tract. Rebuc-
hi in prax. benef. part. 1. cit. de Dispensat. ad
plura beneficia. Concil. ad Devers. collecta
150. P. Paul. Comit. Reprop. Moral. lib. 1.
quesit. 73; novissime P. Valer. Reginaldi in
praxi fori pam. lib. 30. tract. 3. cap. 19. num.
275; cum seqq. latissime Nicol. Garc. de be-
neficiis part. 1. cap. 5. num. 260. cum seqq.

Vide etiam Cavalcan. decisi 17. ex 1. et 7.
p. 2. Objecit de benef. 2. p. 1. cap. 1. ex 10.

24. Paul. Fulcum de Visitis. lib. 2. cap. 7.
num. 8. Rotam noviss. per Farinac. decisi
624. num. 2. in recollect. anno 1612. &
Rot. noviss. decisi 250. in 2. p. ejudem
Farinac.

• *Neminem oportere in duabus Ecclesiis con-
siderari.*) Sacra Cardinalem Congregatio
confuit hoc non habent locum in pensionibus,
cum Ordinarius possit conferre beneficium
alium habentem jam in pensionibus Ecclesiasticis
sic sufficientem sufficietatem, re fecit Garc.
cap. 5. n. 310. in fine, vers. Quarto, &
re solvunt Hojed. p. 2. cap. 7. P. Azor. decisi
pag. 2. lib. 8. cap. 10. quesit. & cap. 12. q. 6.
Gonzal. ad reg. 8. Concil. Gloss. 5. §. 5. & 14.
cum seqq.

• Congregatio Concilii confuit, hoc de-
creto non comprehendit terrulas beneficia-
res, seu pia legata cum onere Milias, alia
ve divina officia celebrandi, quia neque Ec-
clesie habent aliquam denominationem &
conferri tamem concurverunt in titulum

simplicis beneficii uni vel pluribus presby-
teriorum ad presentationem heredium live pa-
tronorum, & singula duorum aut unam
aureorum valorem non excedunt. Quod
decreatum Congregationis Sandifernensis
Dominus notari probavit, & placuit fer-
mari fylam Cancellarie, ut unica collatio
plura uni conferti possint in titulum
simplicis beneficii, refecit Garc. d. cap. 5.
num. 338.

et Singulis confundatur.) Vide Garc. d.

cap. 5. num. 23; ubi resolvit intelligi cum

effici, ut unum possit retinere, quia Or-

doianus potest instituere presentatum, vel

conferre aliud beneficium incomparabile,

vel